

ת"פ 51091/10/13 - מדינת ישראל נגד זכי אושרי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 51091-10-13 מדינת ישראל נ' אושרי
תיק חיצוני: 0-6130-20130-2304

בפני	כב' השופט אביטל חן
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	זכי אושרי

החלטה

בהחלטה מיום 20/1/15 הוריתי על ביטול כתב האישום נגד הנאשם מטעמי הגנה מן הצדק.

בעקבות החלטה זו, הגישה התביעה ביום 9/2/15 בקשה להשלמת טיעון.

עיינתי בבקשת התביעה להשלמת טיעון ולא ראיתי לשנות מההחלטה לבטל את כתב האישום, משלא הובאה התייחסות עניינית לשאלה מה השיקולים בגינם תינתן לחשוד זכות שימוע במקרה אחד ובמקרה אחר לא.

אין כמובן חולק בדבר זכות השימוע בתיקים אליהם מתייחס סעיף 60 א לחוק סדר הדין הפלילי, אך, אם מחליטה המאשימה להעניק זכות שימוע בסוגים נוספים של תיקים, או לציבור מסוים, הרי שיש להסביר, במה נבדלים אותם תיקים או אותו ציבור שלהם ניתנו זכויות יתר.

כך לא ניתן מענה לטענת הסנגור בענין מתן זכות שימוע בעבירות אלימות במשפחה המבוצעות על ידי שוטרים.

טענת התביעה לפיה בדוגמאות מהפסיקה אליהן הפנה הסנגור עמדה התביעה על כך שהיתה זו טעות להעניק לנאשם את זכות השימוע, אינה עומדת, לפחות לגבי ת"פ 39561-09-12, כפי שפורט בהחלטה מיום 9/2/15.

בנסיבות העניין, ובהתאם למידע המצוי בפני בעת הזו אקבע כי ניהול ההליך הפלילי **עומד בסתירה מהותית לעקרונות של צדק והגינות משפטית.**

אדגיש כי החלטה על ביטול כתב אישום בשל טענה מקדמית שעניינה אכיפה בררנית אינה זיכוי בדין. (ראה דיון בעפ"א (ת"א) 80159/02 דרור חוטר ישי נ' אייל ארד).

לפיכך, ההחלטה מיום 20/1/15 לביטול כתב האישום עומדת על כנה.

לשלוח לצדדים.

ניתנה היום, כ"ט שבט תשע"ה, 18 פברואר 2015, בהעדר
הצדדים.